

اباى تىزلىقىسىدەن

شىنجىڭ حالق باپاس

اباي تۈرالى ھستەگىلەر

قۇراسىرۇغان: ابدىلدا بهك اقشتاي ولى

شىنجىيالىچى حالتق باسپاسى

2009 . ئۆزىمەجى

图书在版编目(CIP)数据

回忆阿拜：哈萨克文/阿布都达别克编. — 乌鲁木齐：新疆人民出版社，1995. 8 （2009. 5 重印）

ISBN 978 — 7 — 228 — 03404 — 8

I. 回... II. 阿... III. 传记小说 — 中国 — 当代 —
哈萨克语 (中国少数民族语言) IV. I247. 5

中国版本图书馆 CIP 数据核字 (2009) 第 066442 号

责任编辑：米米提

校 对：马合提

封面设计：夏提克

回忆阿拜 (哈萨克文)

阿布都达别克 编

新疆人民出版社出版

(乌鲁木齐市解放南路 348 号 邮政编码：830001)

新疆新华书店发行

新疆新华华龙印务有限责任公司印刷

850×1168 毫米 32 开本 9. 875 印张

1995 年 8 月第 1 版 2009 年 6 月第 3 次印刷

印数：5001 — 7000 册

ISBN 978 — 7 — 228 — 03404 — 8 定价：15. 00 元

جاۋاپتى رەداكتورى: مەللات رامەت ۋلى
كۈررەكتۇرى: ماقات قالى ۋلى
مۇقىباسن جوبالاعن: شاتىق اڭسا

اباي تۇرالى دىستەگىلەر

*

شىنجىياڭ حالق باسپاسى باستىرىدى

(ئۇرمىجى قالاسى، وەتكۈستىك ازاتىق كوشەسى، 348 - اۋلا)

شىنجىياڭ شىنھۇغا كىتاب دۇكەننەن تاراتىلدى

شىنجىياڭ شىنھۇغا حۇلۇڭ باسپا شەكتىي جاۋاپكەر شىلىك سەرىكتىگىنە باسلىدى

فورمات 1168 × 850 9 .875 باسپا تاباق

1995 - جىل، تامىز، 1 - باسپاسى

2009 - جىل، ماڻ سىم، 3 - باسلۇرى

تیراجى: 7000 — 5001

ISBN 978 — 7 — 228 — 03404 — 8

باعاسى : 15.00 بىوان

مازموْنى

اباي ئومىر بايانىنا قوسىمشا دەرەكتەر.....	ارحام كاكتىاي ۋلى 1
اباي تۈرالى اڭگىمەلەر	نيازبەك الداجاروٽ 166
كۆكبايدىڭ ايتقاندارى	223
تۈراعۇلدىڭ ايتقاندارى	236
ئۈسۈرالى اقسالدىڭ ايتقاندارى	245
ابايدىڭ كەلىنى كاماليانىڭ ايتقانى	254
ابايدىڭ نەمەرەسى ئۆاسىلانيڭ ايتقاندارى	260
اقلىيا تۈراعۇل قىزىنىڭ ايتقانى	269
ماڭەن تۈراعۇل قىزىنىڭ ايتقانى	271
احمەت اۋەز وۆتىڭ (مۇختاردىڭ تەتھەلس اعاسى) ايتقانى	275
قوسىمىشالار:	
اباي (يېراھىم) قۇنانباي ۋلىنىڭ ئومرى	كاكتىاي سقاق ۋلى 276
قازاقسىڭ باس اقىنى	احمەت بايتۈرسىنۋو 289
اباي	ئىرجاقىپ دۆلاتوٽ 300
* * *	
304.....	سوڭى ئوز

اباي ئومسر بایانىنا قوسىمشا ده رەكتەر

ءارحام كاكتىاي ۋلى

بەتاشار

مەن ابايىدىڭ ئومسر بایانىن، شعارمالارىن وسى زاماندابىيالغا كەتكىمن وزنق علمىنىڭ تۈرۈسىنەن تولق تەكسەرپ، تولقىغان ويدى كەئىنەن قورتاتىشىن عالم ادام ھەمسىن. ونداي عالىمدىق دېبەكتى ئىزدىڭ ئىلىمپازدارىمىز جازىپ ئجۇر عوي، ولارمەن ئىلىم جارىستىرۇمىم كەلمىيىدى.

«بۈلماساڭ دا دۆقسەپ باق، ئېرى عالىمدى كورسەگىز» دەپ اباي اتام ايتقانداي، تىرسىنىدە ابايىدىك وزىنەن جانە زاماندا ستارىنىن، مۇختار سياقتى ئىلىمپازداردان العان ۋىلگى - وندەگەلەرگە سۈيەنپ، وسى كىتابىشامىي ۋىسنېپ وترىمن.

مۇندابىي ماقساتىم - ابايىدى، ونسىك اتا - تەگىن، ئومرىن وقۇشى - زەرتتىدەۋشىلەرگە كەرەكتى ئېرىتالايمىي قوسىمشا دەرەكتەرىدى ۋىسنۇ. مەن كۆپ جىلدار ابايىدىڭ تارىيەسىنىدە بولىدىم، سوندابىي كورگەن - بىلگەندەرىمىدى، اقىنتىڭ جاقنى، اعاينىنى، دوستارى، الس - اراز ادامارىن دا كورىپ، كەزىنەدە لاردىڭ دا اڭگىمەلەرنىن تىڭىداب، كۆپ جىلدار شىشكە ئۆزىپ كەلدىم. مەن سول كورىپ، بىلگەندەرىمىدى ناعىز شىندىق قوي دەپ جازىپ وترىمن. لاردىڭ بىشىنەن قازىنگى بىلىمدىلەر كەرەگىن دەكشەپ، قورتىپ الاتىنىنا، ارتقى، كەم ايتقاندارم بولسا، قاباق شىتپاىي قايراتىنىنا كامىل سەنەمىن.

تاعى ئىسر دىكەر تۆنەم: مەن ابايىدىڭ شعارمالارىنا تالداۋ جاساپ، لاردىڭ الەمەتتىك ومىرمەن بایلانىستى جاعىنا كۆپ توقتالمادىم. ول جايالاردى ادبييەتشىلەر شعارمالارىنىدا جەتكىلىكتى زەرتتەپ جازىپ جاتىر عوي، سولاردان اسپ جاڭالق اىتپاپسۇن دەپ تە ويلايىمەن. اڭگىمە مەننىڭ جازىغان وسى دېبەگىمنىڭ كەم - كەتىگىنەدە مەس، ويتكەنلى، مەن عىلىمى دېبەك جازىپ توسلەلگەن ادام ھەمسىن. اڭگىمە - مەن ۋوش بىردى ئاداۋىرىدى: رۇ - فيودالىزم، كاپيتالىزم، سوتىسيالىزم ئاداۋىرىن كۆزىمەن كورىپ، باسمىنان اتقارغان ادام بولا ئۆزىپ، كەشىگى ومىرددە، اسەر دىسە، اباي ومىرىمەن بایلانىستى كۆپ - بىلگەن شىندىعىمىدى، اۋۇزىنا قارا قۇلۇپ سالغان تەمىز ساندىقتساىي ول دۇنييەگەلىپ كەتسەم، ماعان ۋەپىاق ول ئىسىمىدى كەشرمەس ھى. منه، بۇل مەن سول ئومسر شىندىعىنان دىسە تۆسکەن، سارى مایدابىي ساقتىپ كەلگەن ازدى - كۆپتى بایلىعىمىدى ۋەپاعىما، وتىكىن دۇنييەن اكەلگەن بازارلىق رەتىنەدە، قالقىسىز قالدىرىپ كەتكىم كەلدى.

اۆتۈر

1. اقینیڭ بالالق شاعى

توبىقتى ھلى مامىر اىسنىڭ 10 - 15 - بىندە: باۋىرىدىڭ شبىنى شىعىپ مالدى جوندەپ جايىلتىپايدى. جونعا - جايلاۋعا كوشەمىز دەپ ارقان - ئىجىبىن، هەر - تۈرمانىن جابىدىقتاپ، ابىگەر بولىپ جاتادى. شىڭىسىس وكتۇستىكتەن سولتۇستىكە قاراي كولدەنەڭدە بىتكەن، وزىنديعى ھكى ئجۇز شاقىرىمداي، ھنى 15 - 20 شاقىرىمداي، اسا بىيك ھەمس تاۋ. شىڭىسىس تاۋىنىڭ ساي - سالاسىنان كوش جۇرەتن، كەي اسوچارىنان اربامەن دە اسوچارىعا بولارلىق بەلدەرى بار. باۋىرىدان وۇدەرە كوشىدىن قۇنابىاي اۆزىلدارى جوتا - جال، بوكەنشى دەگەن اسۋەمن اسىپ، تاۋىدىڭ كۇنباتىس جاعىنداعى توڭاشا، بارلىبىاي وزەندەرىنى قونىپ، ئېرى جۇما، ون كۇندەي اىالىداب، ئوشپىتىڭ سونىسىن باسىپ، جوتادان اسىپ مول سۇلى، قالىڭ شالعىنىدى كەڭ قۇنىستاردى جايىلەيدى.

بۇل جەردىڭ جون دەپ اتالاتىن ئمانسى - «سارارقا» دەگەن قازاق بالاسىنا اىگىلى بىك جوتا كۇنىشىستا تارباغاتايى، التاي تاۋىنىان باستالىپ، باتىسىندا قارقارلى، ۋلىتاۋ، كوكشىتاۋ، ال تەرسىتىگىنده بایاناۋىل، ھىرىمەن تاۋلارىنا بارىپ جالعاسىدى. سول جوتا شىڭىسىس تاۋىنىڭ كۇنباتىس جاعىمەن قاتارلاسىپ تۈرادى. كۇنىشىعىس جاققا قارايتىن ساي - سالالاردان اققان سۋەدىڭ اىلەي ھەرتىس وزەننەن قۇيادى. كۇنباتىسقا قارايتىن سايدان اققان سۇ بالقاش كولىنە قۇيادى.

بۇل جوتانى توبىقتى ھلى جون دەپ اتايىدى. جازدىڭ سستىق كۇندەرىننە جوندى جايلاغان ھلىدىڭ مالدارى شبىنىدا مايدى، قوڭىر سالقىن سامال جەل سوعىپ تۈرادى. جوننىڭ كۇنباتىس جاعىنداعى قۇنابىاي قۇنىستارى جىلاندى، تاي، بايقۇشقار، بالاشاقاڭ دەگەن وزەنەر، كوكوراي شالعىن - بايشەشەك ۋزارىپ ئوسىپ، تولىپ شالعىننەن قولىن - تايىدىڭ

جونى قىلىتىلداب قانا كورىنىپ، وزەنى كۈركىرەپ اىپ جاتادى. ابايىڭ «جازى كۇن شىلde بولغاندا» دەيتىن ولهىنەگى تابىعات كوركىن جىرلاۋىنا، تولعاۋىنا شابىت بېرىتىن وسى جايلاۋ بولاتىن.

قۇنانبىاي اۋىلدارى ئېرى قونىستا ئۆزاق وترمايدى، ون - ون بەس كۇندە جۇرت اۋدارىپ كوشىپ وترادى. قالىڭ جىلىقى اۋىل ماڭىن شۇبىرىنىدى دابىل قىلىپ تەز توزىدىرىپ تاستايدى. بۇل جايلاۋدان شىلدە اينىڭ باس كەزىنە قايتا كوشىپ، جوننان اسىپ جارلىبىاي، توڭاشا وزەندەرنىھە از كۇن اىالداب قوزى قىرقىپ الادى دا، شىڭىسىن تاۋىنان باۋىررعا اسا كوشىدى. شىڭىسىنىڭ كۇن جامى جازىق دالا 20 - 25 شاقىرىم جەرگە دەيىن تاستاقدا، ئىشوبى تىقىر، مىق جۈساندى، قار جاتپايتىن قارا بوكىتىر دەپ اتالادى. ونان تومەن قاراۋىل، توقپامبەت، حان، بوكەنشى دەگەن وزەندەردىڭ سۈننەڭ جايىلماسى جالپاق پايەك، شابىندىق قالىڭ ئىشى بولادى. توبىقتىنىڭ ولجاي دەيتىن اتاسىنىڭ تۈقىمىدارى سول جەرلەرگە قارلىعاشتىڭ قاناتىنداي قاتار قىستايدى. سول قىستاۋلاردىڭ كۇنىشىس جاق دالاسى كوكىپەك، جۈسان، جالماقۇلاق، ئىي دەيتىن اششىلى - تۈشىشلى ئوشپىتى بولادى. ئوش ايداي جايلاۋدا شالىعن مەن بەتەگەگە جايىلىپ، اشلى جەردى اڭساعان مال وسى باۋىررعا كەلگەندە قۇرت كورگەن، قىشقىل سالىعنان ادامىاي قۇمارتىپ، قۇشىرلانا جەپ، مەيرى قانادى. بۇل دالانى باۋىر دەسەدى.

مول قۇدىقتارдан كۈزەق قورا سالادى. بۇل باۋىردا بوس سۇ، اققان بۇلاق جوanca مەسەپ. مالدى اۋىلدار قونىغان جەرىنىڭ ئېرى جىلدان بەرى قۇللاپ، قۇم قاۋىپ قالغان قۇدىقتارىن ارشىپ، استاۋ، قاۋاعامەن مالىن سۇزارىپ، قاندىرا الماي اۋىرە - سارساڭىغا تۇسەدى. سوندىقتان، وەدرە كوشۇڭىگە سالادى.

وەدرە كوشۇ دەگەن جۇڭىن سالقىندا ارتىپ، قونىغان جەرىنىھە ئىتارقا، جاپىپا تىكىپ، مالىن سۇلاتىپ، سارىقتاتىپ، ادامى شاي قايناتىپ ئىشنى دامىلدایدى دا، تۈستەن كەيىن تلىي كوشىدى. سونداي قالبىپەن كوشىمەن قۇنانبىاي اۋىلدارى قاسقا بۇلاق دەگەن سۇلى قونىسقا كەلىپ قونادى.

تاۋدىڭ توسكەيىنەن كۈنىباتىس جاىىنداعى ويقۇدىق دالاسىنا قاراي قاتار اعىپ جاتقان ئمولدىر سۆلى بۇلاقتاردىڭ بوبى قۇنانبىاي إينالاسىنىڭ كۈرەۋى، وۇدھەر كوشىپ شارشاپ - شالدىعىپ كەلگەن هل بۇلاقتىڭ ھكى جاىىنداعى قالىڭ شالعىنعا ۋلكەن وېلەرن تىكىپ ورىنىعادى.

سول قالىپتى ادھتى بويىنشا، اۋەللى قاسقاپولاققا كەلب قونغانىن ئەمەن، 1845 - جىلى 10 - تامىز كۇنى قۇنانبىايىدىڭ اىھلى ۋلجان تولعاتىپ، ئىبرۇ ۋە دۇنييەگە كەلەدە. هل قايتا كوشىرە قۇنانبىايىدىڭ شەشىسى زەرە: «كەلىنلىمىنىڭ كۇنى تىياۋ، سالت اتقا منسە، بالاسىنا زاقىم كەلەر» دەپ ۋلجاندى ئۆزىنىڭ پاۋەسکە ارباسىنا، قاسىنا وىترىعىزىپ العان. بالا شىر ەتپ تۈسکەن سوڭ اىھلەدر، بالالار ۋلجان امان - ھەسەن بوسانىپ ۋەل تاپتى دەسىپ، زەرەدەن، قۇنانبىايادن ئۈشۈنىشى سۈرەسىپ جۈگۈرسكەن. قولى بۇستاۋ ھەتكەتىر اتقا ئىمنىپ قۇنانبىايىدىڭ اعايىن - تۈغان، قۇدا - تامىر، دوس - جاراندارىنان ئۈشۈنىشى سۈرەغا كەتسىكەن. بۇل بالا ۋلجاننىڭ ھكىنىشى تاپقان ۋلى ھەن. بالانى جەرەن كوتەرىپ العان، قۇنداقلىغان، بەتىن اشىپ كورگەن قاتىندا رىپسىنىڭ دەسىپ، بىرىنە - ئىبرى كورگەنن ايتىسىپ، «ۋلجان بايقۇس» نىدى توقال دەگەن كەمىستىكەن اتنان قۇتىلار، مىنا تۈغان نارەستەنىڭ ھكى شەكەسى تۈرسىقىاي، ماڭدابىي كەرەقارىس، كوزى بوتانىڭ كۆزىنەدەي ھەتكەشە ۋە ھەن» دەپ، بىرەۋى: «قوى ارى، ئىلىڭ تاسقا بولسىن، ۋلجاننىڭ ئۆزى دە جاقىسى ايدەل عوي، ھەمنىزدى، ھەتكەك تۈزىلى، قولى اشق، مالشى - جالشى دەمەي باۋىرىنا تارتىپ تۈرادى. يلاھىم، بايقۇستىڭ جولى بولسىن» دەسىپ، دۆئىلداسىپ جاتادى. قۇنابىايىدىڭ بۇدان بۇرن تۈپ، فرجەتىپ قالغان ھكى ۋلى بولاتىن. ئۆزىنىڭ العاشقى بايپىشىسى كۆنكەدەن تۈغان ۋلىنىڭ اتنى قۇدايىپەردى، ۋلجاننىڭ تۈڭۈش ۋلىنىڭ اتنى تاڭىرىپەردى قويغان. مىناۋ ئۈشىنىشى ۋلىنىڭ اتنى يېراھىم دەپ ارابىشلاپ قويادى. يېراھىم - مۇhammەt پايامبىاردىڭ ۋلى اتاسى، ئۆزى دە پايامبىار اتىعىن العان ادام ھەن. بۇل اتنى بالاسىنا قويۇنى قۇنانبىايىدىڭ ئۆز ورتاسىنان ھەتكەشە ئىدىن جولىنا

بېريلگەندىكتىڭ بەلگىسى سقىلىدى. قۇنانبىاي مۇسلمانشا كوب وقىماعان ادام. وسکەنبىاي تۈڭۈش قىزى تايپالانى، ودان ھكى جىل كەين تۈغان قۇنانبىايدى هل شىنده زەكتەت، ساداقا جىنناب، قوشقار - تەكەلىپ جۇرگەن ئېرى قوجانى قولىنا وُستاپ وقۇغا بەرىپتى. تايپالا «افتىيەكتىڭ» سۈرەسىن، قۇنانبىاي «جىگىن» وقىپ جۇرگەندە قوجا ئوز جايىمن كەتىپ قالادى دا، بۇلارعا وقوۋەسىنى جابىلادى. شالا وقىپ قالغان قۇنانبىاي ناماز، ورازا، زەكتەت سقىلىدى ئىدىن جولىن هل شىندهگى شالا مولداردان سۈرەپ قۇراستىرىپ ئېلىپ وُستانىپتى.

قۇنانبىاي بۇل شامادا جاسى 40 تان اسىپ، ورسىتىڭ پاتشالىق زاڭى «دالا زاڭى» شىعىپ، بۇرۇننى سايلاۋەسىز بولاتىن ئىي دارەجەسىن وزگەرتىپ، بولىستىق - ستارشىن، اوچىلىق ئىي، اوچىلىق ستارشىن اتانغان كەزدە كۇشىك توبىقتى اتاناتنىن 15 ستارشىن ھلگە بولىستىق ستارشىن بولىپ سايلانىپ، توبىقتى مىلىنىڭ وشتەن بىرىندەي عانا جۇرتقا ئامىرىشى بولىپ تۈرغان ھكەن.

قۇنانبىايدىڭ شەشەسى زەرە اق كۆكىل، اخقاۋ، ادال ادام. جاڭا تۈغان جاس نەمەرەسى يېراھىيمگە مەيىرى ئۆسپ، ئىشى ھىجرەپ، تەربەتىپ، ۋاتىپ، ولهڭدەتىپ:

«الدى، «الدى، ابایم،

اتقا توقىم جاباين.

تىستا جۇرگەن اپاسىن،

قايidan بىزدەپ تاباينىن. — دەيدى ھكەن. مۇنى ھستىگەن قاتىن - قالاش باسىندا كۆلىپ، ئازىل قىلىپ، بۇل بالا كارى اجهىسىنىڭ ابايى عوي دىسىپ ئىجۇرىپ، وزدەرى دە ايتۇغا قىيىن يېراھىيمدى قالدىرىپ، «اباي»، «ابايجان» دەپ اتاندىرىپ كەتەدى. قۇنانبىايدىڭ اكھىسى وسکەنبىاي توبىقتىنىڭ رۆ باسى، ئىيى بولىپ 1840 - جىلى جەتپىس جاستان اسىپ قايىتىس بولغان.

وسکەنبىايدىڭ اكھىسى سرعنىزبىاي جاسىنان باتىر، بالۋان بولىپ 17 جاسىندا قازاق - قالماق جىلىغان تويدا باس بالۋانغا ئۆسپ، قالماقتىڭ

قوڭراۋلى دەيتىن بالۋانىن جىعىپ بايگە الادى. ونان كەيىن بىرندىشە سووعىستا شەپ بۇزىپ جاۋۇدى جەڭىپ، نايىز اگەر باتىر دەگەن اتاق ئان دادم ھەن.

وسكەنبىاي ولگەننەن كەيىن ئېرى جىل تولغان سوڭ، قۇنانبىاي ئوش ئۈزۈدىڭ ئېرىتالىي رۇلارىنى ساۋىن اىتىپ، ولکەن اس بىرگەن. سول اسقا جىينالغانداردىڭ شىنىدە قارقارالى دۇۋانىدا قاراستى جوبالا يى كەرىيەدىڭ ئېرى رۇنىنىڭ باستىعى ئ سوراشت دەيتىن ادام قاسىنا عابىيتكان دەگەن جاس تاتار جىڭىتتى هەرتىپ كەللىپ، قۇنانبىايغا ونىڭ جايىن باياندайдى.

— بىلتىرعى وتىكەن كۈزدە قوياندى جارمەنكەسىنە ساتۇغا مال ايداتىپ جىبىرگەن ادامدارىما وسى نوعايى جىڭىتتى جۆلىعىپ: «مەن اسکەرلىك قىزمهتىنەن قاشىپ جۇرگەن ادام ھىدم. سىزدەر قىر ادامدارى سقىلدى كورىنگەن سوڭ ارىز - مۇڭ شاعۇشا كەلدىم. ماعان مۇسىلماندىق جولمەن جاردهم ھۆتلەر تىكىزدى سۇرایىمىن» دەيدى. «لەردىڭ جاندارى اشىپ قاستارىنى هەرتىپ ماعان اكەپ تاپسىردى. قىستاي ئۆزىمنىڭ جانە كورشىلەرىمنىڭ بالالارىن از دا بولسا ئىلى جاتتىعا بىرسىن دەپ وقتىتىرىپ شىققىم. مەن وقىملەغان اداممىن عوي، بايقاۋىمشا مىنھىزى، ادامشىلىعى جاقسى كورىنەدى. بىلتىر ئىز ئېرى كەللىپ جاقسى مولداعا ئازار بولىپ ئۇرمىن دەپ ھەدىڭىز، سىزگە ئىپ كەللىپ ھىدم. ھەر كەرەك دەسەڭىز ئىپ قالىڭىز» دەسە، جارامدى مولدا تابا الماي جۇرگەن قۇنانبىاي شۇرۇشتىكە كوب راقىمەت اىتىپ، ماعان مولدا قاتتى قاجەت دى دەپ اتى - ئۇنىن سۇراپ ئېلىپ، سول عابىيتكان دەگەن تاتار مولدانى ئوز قاراۋىنا الادى. وسى عابىيتكانغا قۇنانبىاي ئوز بالالارىن دا، جاقىنداشىنىڭ دا، كورشى - قولاثىنىڭ بالالارىن دا جىناب، بولەك ئۇي تىڭىپ بەرىپ وقتىتىر ادى.

اۋىلدار قىستان ھرتە، قار الاتىگەنەك بولىپ ھەرى باستاسىنەن كوشىپ، قىزىلجال، نايىزاتاس، ھىكتام دەيتىن كۈزەۋ قورالارىنى قونادى، كۈزەۋ قورادا قار ھەن - ئوش جاۋاعشا وترادى. مالدىڭ قىس جايىلاتىن جەرىن كەينىگە ساقتايىدى. بۇل مەزگىلەر دە سۈرقى كىيز زىدە بالالارغا

وچق قيىن بولغاندىقتان، قۇنابىاي ھىكتام دەگەن مول سۈدىڭ باسىنان جىيرما شاقتى بالا سىب جاتىپ وقىرىلىق مەدرەسە سالعىزىپ، عايبىتقاندى شاکىرتتەرىمەن سوندا ورنالاستىرادى. 8 جاسقا كەلىپ وقۇعا جاراعان سوڭ، ابىيدى دا وسى مەدرەسەگە وقۇعا تۈسىرەدى. بىرىز باي تۈقىمىدارى جاسىنان شارۋالا پىسىق، ورامدى بولىپ ھەرچەندى ھەكەن. مىنا ابىي مىنۇزى ولاردان باسقاشا. اڭقاۋ، سالعىرت، سالماقتى بولىپ، ويلانباي ئوز سوپىلەمەيدى، ايتىلغان ئوزدىڭ بايىبىنا بارماي تۈقىتامايتىن بولادى. سوننىن كورگەن جۈرت بۈل تۈقىمىنا تارتىپغان، قاندای ادام بولارى ئالمىسىز بالا دەسەدى ھەكەن.

اباي تۇغايانان ھى جىل كەين ۋەجان تالى ئېرىن ۋەن تابادى. اكەسى ونىڭ اتنىن سقاق قويادى. ول دا پايىعامبار اتى ھەكەن. قۇنابىايىدىڭ اىيىز دەگەن اىھلىنىن 1848 - جىلى ابىيدان ئوش جاس كىشى ۋە تۆپ، ونىڭ اتنى تالى دا پايىعامبار اتىمەن قالىوللا قويادى. سقاق پەن قالىوللا قاتار ھەرچەتىپ، 8 جاسقا كەلگەنەدە ولار دا عايبىتقاننان وقىدى. سقاق جاسىنان پىسىق، زەركەن بولادى. قالىوللا تۈيقتاۋ، سابىرىلى، كوب سوپىلەمەيتىن مومىن بالا بولادى.

اباي عايبىتقان مەدرەسەسىنەن ئوش جىل وقىدى، اوھلەدە ئارىس تىڭدائعاندا اڭتىرىپ تۈرىپ قالىپ، جۈره كەلە تەز ۇغىپ، تەز جاتتاب، ئېرى ھىستىگەنن ۋەمىتپايتىن، ئېرى ۋەققانىن قايىتا سۈرەمايتىن ۋەمىتال ۋەستامىدى شاکىرت بولادى. عايبىتقان دا ابىيدى جاقسى كورىپ، باسقا شاکىرتتەرىنەن وزگەشە قاراي باستايىدى.

اكەسىنە: «مىنا اباي دەگەن ۋەلىخىز دانا جىگىت بۇغان كەرەگى — شاھارداعى زور مەدرەسە، جوغارى عالىم حازىرىتتەرەن ئارىس وقىتارعا كەرەك» دەپ ابىيدىڭ بولاشاعى وزگە ھەكەننىن بايانداب و تىراتىن بولادى. قۇنابىايىدىڭ ھەنديگى ماقساتى ئۆز بالالارنىن ئىدىن جولىنا جەتكى، قازاق ورتاسىنا ورازا، زەكمەت، قاجى، قارىز - ئۆزاجىپ دەيتىن تىعات - عىيбادات ۋېرىتەرلىك ادام دايىرلاب شىعارۋ بولادى. ول وينما مىنا عايبىتقان مولدانىڭ ئوزى ده قوزغاۋ سالادى. قۇنابىاي بالالارنىن دا سىناب، بايىقاب

ئۇرۇپ، جاس ابايىدان زور ئۆمىت كۇتەدى ھەن. اۋىل ادامدارى كەڭسەكەندە:

— مىرزا، بالالارىڭ ھرجەتپ قالىپتى، قايسىسى جاقسى بولادى دەپ وپلايسىز، — دەپ سۈراغاندا، قۇنانبىي: «نە كۇتسەڭدەر دە مىنا قارا شۇناقتان كۇتلەرىڭ بولادى» دىيدى دەگەن اڭىز بار.

ابايىدەڭ باسى ۋىلەن بولىپ، عان قاراغاندا قۇلاغى كىشىرەك ھى، قاراشۇناق دەپ سوندۇقتان ايتقان بولۇرى كەرەك. ھىنى جوغۇرى وقۇغا ئۆزى ئۆمىت ھەتكەن 11 جاستاڭى ابايىدى سەمەي قلاسىنا احىمەت - رىزا حازىرەتتىڭ مەدىرى سەسىنە وقۇغا جىبىرەدى.

بۇرۇن قالالى جەردە بولماغان قازاق بالاسىن كورگەن تاتاردىڭ وقىپ جۇرگەن شاکىرت بالالارى تۈزىھ كورگەن ماستەكتەي قۇلاغۇن تىكىپ ۋىركە قارايدى. مولدانىڭ كوزى تاسا بولسا، كىيمىنەن جۈلىپ كەتىپ، ئىلىپ، قالغۇپ ئەتىپ، سوزىبەن شالىپ، ابايىدەڭ مازاسىن كەتىرىپ تالكەكتەيدى. ئېراق، ودان جاسىپ - جابىقپايان، سايىقى - مازاققا وزەرىنەن اسىپ تۈسکەن، شاکىرتتىك تارتىپتى جاقسى بىلەتىن بالا ھەمنىن تانىغان سوڭ تەز ۋېلەسىپ، سوپىلەسەتىن بولادى. ئىن وقۇنىڭ قىردايى وقۇدان وزگەشمەلىگى از. قىردان قۇران، قىرىق حادىپس، باقرغان وقىسا، مۇندا دا سۇنى وقىتادى. عان قوسا «تۇغقاتلۇملۇلۇك»، «مۇختاسار» دەگەن اراب تىلىنەگى كىتابتار وقىتادى. رامازان ايلارىندا تاراۋىق ايتقىزىدى.

4 - 5 جىلداي عابىتىقان مولدادان وقىپ، ئىن ساباغىن ۋەعنىپ قالغان ابىغا بۇل وشا قىينىعا تۈسپەيدى. تەز ارادا الدىڭى شاکىرتتەرنىڭ قاتارىنا قوشىلىپ، ماجىلىستەرىنە قاتىسا باستايىدى.

وزەرىننىڭ مولشەرلى ئاراسىن وقىپ شىعىپ قولى بوساعان ۋاقىتتارىندا حالفەلىك ئىلىم الۋە جاقىندىپ قالغان ئىرى شاکىرتتەردىڭ ئېرى ھەنگى شىعار ئايىت ايتۇ، «مۇھامەدىه»، «زارقۇم»، «سۇفقاتتال عازى» دەگەن جىرىلى، كۈلىلى كىتابتاردى اندهتىپ قوشىلىپ وقۇ، دۇمان ساۋىق قۇرىپ، كۈچلى كوتەرۈ ادەتى ھەن. تۇسىندا اقىندىق تالانتى بار اباي مىنا ۋىقادىمىدى، مۇڭلىلى كۇڭىرەنگەن ۋەندى قاتىتى تاماشالاپ، بار بىنتاسىن قويىپ، تەز ۋېرەندەدى. سولارغا قوشىلىپ، ئۆزى

دە ئېبایت شىعارىپ ايتاتىن بولادى.

اباي سول مەدرەسەدە وقىپ ئجۇرۇپ، تاتار ئىلىن جاقسى بىلەدى.
وعان قوسا اراب، پارسى، تۈرك تىلەرن بىلۆگە قۇمارلانىپ «تارجىما»،
ياعنى تاتار تىلىنە اوْدارىلغان مۇسىلمان عالىمدارىنىڭ ھېبىگەن تاۋىپ
الىپ، وزبىي وقىتىن بولادى. جاز دەمالىسقا، قىرعا قايتارىنىدا كەرەكتى
كىتابچارىن الىپ قايتىپ، بوس مەزگىلدەرنىدە وقۇدۇي ادەتكە
ايىنالدىرىرادى.

بۇدان ئوش جىل بۇرىن سەمەي قالاسىندا وقىپ جاستىعىپ قالغان
13 جاسار اباي بىيل كۈز باستالماس بۇرىن قىرداڭ كەلىپ مەدرەسەگە
ورنالاسادى دا، قۇران مۇحتاسار، ناحى، مانتىق پاندەرن تولىق مەڭگەرۇپ
العandىقتان، بوس ۋاقتىن پايدالانىپ، كۈنىشىعىستان شىققان اقىن -
جازۋىشى، عالىمداردىڭ شىعەرمالارىن الىپ وقىپ، تانىسا باستايىدى. بۇل
تانىسۇ ئابىغا ئىدىن جولىنان باسقا دا ئېلىم ونەر جولى بار كەننەن، ادام
ومىرىنى پايدالى سارا عىلىم بارلىقىن تانتىادى. ونمەن قابات ھەندىگى
زامانىعى ونەر - ئېلىم ورسىتىڭ تىلىمەن، وقۇمەن تابلالاتىننا كۆزى
جهتەدى.

سوندىقتان، جاڭا جىلدىڭ از كۈنگى دەمالىسىنان كەين قىرداىى
اكەسىنە اقىلداسىپ الماي، سەمەيدەگى «قالالىق كاسىپ مەكتەبى» دەيتىن
ورىشىا شکولغا، مەكتەپكە، ئۆسپىپ وقى باستايىدى. ھەندىگى قالغان 4 -
5 ايدا ئېرى جىلدىق وقۇ مولشەرن، پروگرامماسىن، وقىپ بىلۆگە
بارىنىشا يەدىقات سالىپ كىرسىپ، مامىر اىينىڭ ورتاسىندا وته جاقسى
دەگەن بىلە ئەقلاۋ قىمازىن الىپ شىعادى.

2. اقىننىڭ جاستىق شاعى

اباي وقۇدان ئار جىلى مامىرىدىڭ 15 - 20 جاڭاسىنا قالماي قىرداىى
ۋىينە دەمالىسقا قايتادى كەن. سول مولشەرلى مەزگىلدە ھەلەن ارناۋىلى

ادام مهن ات جىبەرلەدى. بىيل دا ات - كولىك كەلهتنىن ۋاقتى تىاياغاندا جاس شاکىرت ھلگەلىپ قايتاتىن كەرەكتى كىتاپتارىن جىناب، اسىرەسە، وسى قىس ورتاسىنان بەرى قارايى وقىپ كەلگەن ورسى تىلىنەگى كىتاپتاردى بىزدەپ تاۋىپلىپ جۇرگەنە، ات اكەلگەن بايتاس، اتنى مەرتىستىڭ «ارعى جلاعادىنى قىستاق» - جاتاق دەپ اتالاتىن كۈنباشىن جاعىندىلى، قۇنابايدىڭ كەلپ جاتىپ جۇرەتىن پاتەر ئۇيى بۇقاش قوراسىنا تاستاپ، ئۆزى جەلقايىقىپەن ئىتىپ سەمەي قالاسىندىلى ابای جاتاتىن ئماۋتىنىڭ وېينە كەلەدى. اۋىلدىڭ اماندىغىن، ئۆزىنىڭ ات اكەلگەندىگەن ايتقان سوڭ، ھلىدى، جەردى ساغىنىپ جۇرگەن جاس شاکىرت كوب اىالداماي ھلگە قايتادى. وقۇدان قايتىپ كەلگەن سوڭ، قۇناباىي ابایعا ايتادى:

- بىلام، سەنى وقۇعا بەرگەنە قۇدای جولىن تانسىن، ادەپ - تارىبىه وۇرەنسىن دەپ بەرگەن ھىمم. حازىرەتتىڭ سالەم سوزىنە قاراعاندا، جاقسى و تکەرگەن ھەكتەنىڭ، جارايدى، - دەپ ئېرى قويىپ، تلىلى دا از ويلانىپ و تىرىپ، هندى ايتپاقشى سوزىنە كوشەدى.

- مەن ئېرى انادان جالعىز تؤپ جاسىمنان قاتىباس بولىپ ھرجەتتىم. بۇنىئىم قاتپىاي جاتىپ اكەم و سكەنبايدىڭ ھل باسقارۇ، بىلىك ايتۇ جۇمىسىنا قاتىستىم. كوب تالقىسى مەنى ھەر تە ھەسەيتتى. بۇل كۇندا جەر ورتاسى ھلۆدەن استىم. وزىمەن تەتە نىسلەرمى مایباسار، جاقىپتار كىرەسىلى ھل، شىعاسلى جاۋ بولادى. ھرجەتكەن بالام قۇدايىمەرى بولسا، قالىڭ داۋلەت، كوب اۋىل - ايماقلىڭ تالقىسىنا ئۆسۈپ، ودان بوسامايىتىن بولدى. تاڭىر بەردى و تە باسى، وشاق قاسى ۋۇساق شاراۋادان بويى اسا المادى. باسقادايى كومەكتەسەر اعايىن كورىنېيىدى. ھڭ اىياعى بىرەزگە ايت دەپ جىبەرگەن سوزىمدى تۈگەل ايتىپ، تولىق جاۋاپلىپ كەلەتنى ادام تابىلمادى. سوندىقتان، هندى سەن بۇدای بىلاي و قۆزدى توقتاتىپ، مىناۋ قالاشا كىيىمىڭدى و زگەرتىپ، مەنىڭ جۇمساعان جۇبىسىما بارىپ، تاپسۇرغانىمىدى ورىندىپ قايتىپ تۇراتىن بولاسىڭ، - دەيدى. جاس ابایعا اكەسەنىڭ سوزى قاتتى باتادى. الدىنان اشلىپ كەلە

جاتقان ساۋىلە شاشقان جارقىن ئومىرىدىڭىچى جابىلىپ قالغاندای بولادى. ئىبراق، اباي ھندىگى ومىردى قاندای جولمەن جۇرەتىننى تەز ويلاب شەشىدى دە:

— اكە، مەن سىزدەن رۇقتاس سۇرامايمى ورسى شکولىنى ئۆسپ وقىغان ھەممى. ونداعى ويلاعانىم ئىزدىڭ قازاق حالقى ورسى پاتشالىعنىڭ قول استىنا باعىنغان سوڭقۇنىڭ ئىلىمن، ونەر - ئىلىمن وقىپ بىلمىسى، بىردىھىلىك ئومىرى سۇرە المايىدى. مىتا ئوزىڭىز ورسى ؤلىقتارىنى ئوزىڭىزدى ئىلىماش ارقىلى ايتقاندا وز كۈچلىڭىزدە گىددىي ايتىلىمايدى جانە ولاردىڭ ايتقان ئوزى دە تولىق ۇعلمىمايدى. سوندىقтан، ورسىشا ئىتلەن بىلمەگەن ادام ئانساپقا يە بولا المايىدى. مۇنى ئوزىڭىز دە كورىپ - ئىلىپ جۇرگەن شىعارسىز. ھندىگى تىلەگىتم، مەنى ورسىشا وقۇدان ماحروم قالدىرىساڭىز دا جاس بالالار ئىڭىزدىڭ بىرەۋىن ورسىشا وقىتىۋىڭىز كەرەك، - دەيدى. سوندا قۇنابىي از ويلانىپ وترادى دا، ابايىدىڭ دانالىق سوزىنە رىزا بولغاندای:

— تىلەگىڭىدى بىردىم، ئوزىڭىڭ ماعان كەرەك بولدىڭ، كەينىڭى نىلەر ئىڭىنىڭ بىرەۋىن ورسىشا وقۇغا جىبەرەسىڭ، وعان مەن كېرىسىپەيمىن، قايىسىسىن جىبەرەسىڭ، وعان قانشا قاراجات ۋىستاساڭ دا هىنىڭ بەردىم، - دەيدى.

اباي بۇل بایلاۋعا قاتى رىزا بولدى، «ئۆزىم جەته وقى الماي قالسام دا وقىغان ئىنم بولسا، سودان ۋېرەنپ، بىلىمىنەن پايدالانارمۇن» دەگەن ۋەمتتە بولادى.

اباي اكەسىنىڭ تاپسیرعان جەڭىل جۇمىستارىنى بارىپ - كەلىپ ورنىداپ جۇرسە دە، ئانساپقا، اميرشىلىككە قىزىقىپايدى. بوس ۋاقتىن كىتاب وقىپ، ونەر - ئىلىم تابۇغا ارنىايدى.

ابايىدىڭ ھندىگى ماقساتى ئىبر ئىنسىسىن ورسىشا وقىتۇ بولدى. وزمىدىن ئىبر شەشىدەن تۈغان سىقاق، كىشى شەشەسىنەن قالىوللا دەگەن ھكى ئىنسىسى دە مرەكشە وقىپ، حات تانىغان. ھلىك سىنىشى، سىقاق پىسىق، اق كۆشىل، قالىوللا، قالمل، سالماقتى، سابىرلى، وسى ھكۈن اباي

سیناعاندا سقاقitan قالهلى وىلى، اقلدى دەپ تاۋىپ، سونى ورسىشا وقۇغا بەرمەكشى بولادى. وغان اکھسى دە قارسى بولمايدى. اباي 4 - 5 اي ورسىشا وقىپ جۈرگەندە ويلاعانى — اکھىسىنەن رۇقسات ئىپ، ومبىداسى كاھەت كورپۇسىنە ئۆزى بارىپ وقىماقشى بولغان ھەن. ھندى مينا قالىلدى دە سول شکولدان وقتىۋە ئۇجۇن دەپ تابادى. ول شکولغا قارا حالقىتىڭ بالاسىن المايدى. نە تورە تۈقىمى، نە لاما سۈلتان، نە پاتشادان شەن العان ادامداردىڭ بالاسى بولۇنى شارت. سونىڭ انعنى بىلگەن اباي قالىلدى اق سۈيەك وسکەتبايدىڭ نەمەرەسى دەگەن كۆزالىك قلاعاز الادى، ونىمن قابات جايلاۋدان سەممىز ات، تۇ بىھ جىبەرلىپ ساتقىزدىرىپ، اقشا جىينىدە. تامىز اىسىندا تامى ساتاتىن مال ئىپ، ئۆزى اپارىپ، ورنالاسترىپ قايتپاقشى بولادى دا، وسى بايلاۋىن قۇنابىغا كەلىپ اقىلداسىسا، قۇنابىي: «مەن وقتۇ جايىن سامان جۈكتىدىم، قانشا مال ساتاسىڭ» ئۆزى بىلەسىڭ، قاندای قلاعاز كەرەگەن دە ئۆزىڭ بىلەسىڭ، ئېراق، قالىلدى ومبىغا سەن ئىپ بارمايسىڭ، مۇندا كەرەگىڭ بار. باسقا ادام تاۋىپ، سوغان قوسىپ جىبەر» دەيدى. مىنە، قىىندىق، بۇل اۋىلداردا ورسىشا ئىتل بىلەتنى، جول جايىن بىلەتنى، ھەسەن تاۋىپ بالانى شکولغا ورنالاستىرۇ قولىنان كەلمەتن ادام جوق. ارى - بەرى ويانعاندا ھىنە تاتار مولدا عايىتقان تۈسىدى. ول ورسىشا ئىتل بىلەدى. كوب جول جۈرگەن ادام جانە وستىغان ئۆزىمىسىن ادال نىھىتىمن ورنىدايتىن تىياناقتى كىسى. ھىنلىشى جاغىن، ئۆز شاڪىرتەرن تۈغان بالاسىنداي جاقسى كورەتن مەيرىمدى جان. سول قاسىيەتتەرنىنە قاراعاندا، بۇدان ورايلى ادام جوق دەيدى دە، اباي مولداعا كەلىپ، بارلىق جاудايىدى ايتادى. بارۋىن وتنىنەدى. مولدا: «مېزرا دۇرس كورسە، من قالىلدى وقۇغا اپارۇغا دايىنمىن» دەگەن سوڭ اکھىسىنە قايتا كەلىپ ايتىسا: «مەيلىڭ، كىمىدى جىبەرسەڭ دە ئۆزىڭ ئېل» دەيدى. اباي جول قاراجاتىن دايىندىپ سەممىيگە ئۆزى هەرتىپ بارىپ، جەتمەرلىك اقشا بەرىپ، قالىوللانى مولداعا هەرتىپ اتناندىرىدى. ول كەزدە پاراخود كەرەكۆدەن ارى قاراي عانا جۈرەدى. وغان دەيمىن پۇچتا ات ارباسىمەن بارادى. سونداي لاثىمن كەتكەن مولدا